

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

640.24

Hely

"Ruszwurm"

Idő

"1927"

Személy

Szerző:

Cím: Száz esztendő a Ruszwurm cukrászda

Forrás:

Az Ujság

3m

(Hely)

1927. 4. 3.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. c.

Száz esztendő a Ruszwurm cukrászda

1827 augusztusában Ruszwurm Vilmos, budai polgár és cukrászmester dehogyan is gondolt arra, hogy száz esztendővel később centennáriumi ünnepet az kis várbeli bolt, amelyet a bányák mellett rendezett be, finoman és előkelő ízűvel, hogy cukros süteményekkel, dióskalács-csal, fagyalattal és haboskávával kedveskedjék a budaiaknak!...

Száz esztendővel ezelőtt bizonyára nem gondolt arra sem, hogy telefonja lesz az ő boltjának, sőt automata telefonja, meg fóküszlete, a háztetőn pedig antenna áll, melybe be lehet kapcsolni a rádiót!...

Bizony nagyot változott a világ az utolsó száz esztendőben, csak a Ruszwurm-cukrászda nem változott semmit. Lám, a berendezése is a régi még. A finom kis barokk-angyalok, aranyozott szárnyacskaikkal, a régi óra a falon, a régi polcok, régi tükrök és régi képek mind megmaradtak, akár csak a bolt hírneve és az alapító Ruszwurm Vilmos intenciója, hogy mindent a budaiaknak és a budaiakért!...

Az élv nem volt rossz, sőt még az üzleti gyakorlatban is bevált, mert a pestiek végül is megirtgyelték a budaiaktól a Ruszwurm-cukrászdat, intim hangulatával, finom süteményeivel, végtelen csendjével, melyet nem zavar a villamos zuga és a nagyváros bábeli lármája, legfeljebb, ha a galambok turbékolása hallatszik be a szomszédos háztétről, az I. kerületi előljáróság erezei alól...

De ha a galambok nem is turbékolnak, itt turbékolnak a belső szobában a szerelmesek, akik között aztán nincs különbség széles Pest-Budán!... Ki tudná megmondani, hány sóhaj tört itt fel, ebben a kis belső szobában, végtelen vágyakozásban és egymásba olvadó önfelédtséggel, mialatt a régi óra halkán ketyegett s a kiszolgáló kisasszonyok lábujjhegyen jártak odaát, fehér bőbitáikkal és frissen mosott-vasalt vállas kötényeikkel, melyek még a keményítő friss illatát árasztották...

Mi tagadás, mi is jártunk itt s bizonyára járt

itt az olvasó is. Aki pedig még nem ismerné a Ruszwurm belső, kis szobáját, majd meg fogja ismerni, ha felperzseli szívét az ifjai szerelem, melynek legjobb orvossága ez a bájos kis zug s melynek falairól csak meghatottan és régi emlékeink kábult varázslatában szabad beszámolnunk a száz esztendő jubileum alkalmából.

A mostani tulajdonos az alapító unokája. Amit a nagyszülők kezdtek, azt folytatták a gyerekek és folytatják az unokák s bizonyára folytatni fogják a dédunokák is...

Persze, a száz esztendő multról csak könyves szemmel beszélhetnek.

— Istenem, volt baj is bőven!... Különösen a bolsevizmus alatt... Jegyre adták ki a süteményt, meg a fagyalattot!... De hát szerencsésen elmúlt ez is, a gazdasági válságok lehellete nem ástott, Buda nem hagyja cserben az ő cukrászdáját...

Járnak ide előkelő nagy urak, elegáns dármák, akik kényes-fényes gépkocsikon jönnek... És járnak ide fiatal diákok, meg csicsergő diákkisasszonyok... Híres írók, művészek, politikusok. Primadonnák és színővendékek, sőt külföldiek is, mert a cukrászda igazi nevezetesség, melyet büszkén szoktunk idegen vendégeinknek mutatni...

Augusztusban lesz száz esztendeje, hogy a cukrászda megnyílt. Ezt a napot szép ünnepséggel szeretnék megünnepelni. Hogyan és milyen módon: ma még nem tudják. A cél csak az, hogy méltó legyen a cukrászda multjához és az alapító emlékéhez...

Mielőtt elmegyünk, még egyszer körülnézünk az ismerős falak, butorok és polcok között.

Csak úgy csillog-villog minden. Rend és tisztaság. Mintha nem is száz évvel ezelőtt, hanem most huzták volna ki a skatulyából...

Azt mondják, nyáron át is ilyen csendes. Még a légy zümmögése sem hangzik.

Biztos, hogy nem tűrik meg a legyet, még a cukrászda környékén sem... Azért is nem találtam legyet soha a Ruszwurm-cukrászda kávéjában...

sítvárosi házi nyomda 1927 — 1695